

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/163/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913206973
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7913206973.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci navrhovateľa : Orange Slovensko, a.s., IČO: 35697270, Metodova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: Advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti odporcovi: N. W., Y.. XX.XX.XXXX, E. XXX XX G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Aliancia spotrebiteľov, Mestská 271/11, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 42353661, zastúpeného advokátom: JUDr. Vincent Lechman, Košice, Popradská 80, v konaní o zaplatenie 118,98 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi sumu 44,98 Eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 02.09.2011 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

III. Účastníci a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť pre neho sumu 118,98 Eur, úroky z omeškania z tejto sumy ako aj trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že odporca riadne a včas neuhradil cenu poskytnutých telekomunikačných služieb v sume 44,98 Eur a škodu v sume 74,00 Eur za porušenie zmluvných povinností, hoci sa k tomu v Zmluve o pripojení uzavretej s navrhovateľom zaviazal.

Odporca žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť z dôvodu, že navrhovateľ ničím nepreukázal, že mu vznikol nárok na úhradu žalovanej sumy. Tvrdil, že účtovaná cena telekomunikačných služieb nie je správne vypočítaná, pretože nevyužil služby v takom rozsahu, za aký navrhovateľ účtoval za sporné obdobie cenu telekomunikačných služieb uvedenú v doručenej faktúre. Rovnako odporca neuznal nárok navrhovateľa na náhradu škody v sume 74,00 Eur, pretože sa k žiadnej náhrade nezaviazal.

Vedľajší účastník na strane odporcu žiadal zamietnuť návrh v časti o zaplatenie sumy 74,00 Eur aj s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ v skutočnosti uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu dohodnutú v Zmluve o pripojení a to do výšky poskytnutej zľavy za kúpnu cenu telefónneho prístroja, ktorý odpredal odporcovi. Podľa vedľajšieho účastníka z uvedeného dôvodu navrhovateľovi nemohla vzniknúť žiadna škoda a dohoda o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň žiadal vedľajší účastník, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť pre neho trovy konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že odporca neuhradil riadne a včas časť ceny telekomunikačných služieb, ktoré mu poskytol navrhovateľ v období od mesiaca máj 2011 do mesiaca

júl 2011 vo výške 44,98 Eur na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 12.8.2010 a dodatku k tejto zmluve z toho istého dňa.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ odporcovi poskytoval telekomunikačné služby. Rovnako nie je sporné, že navrhovateľ účtoval odporcovi na základe dohodnutých zmluvných podmienok za uvedené obdobie cenu poskytnutých telekomunikačných služieb faktúrou č. 5121770443 z 02.05.2011 sumu 69,40 Eur a faktúrou č. 5128339086 zo dňa 02.07.2011v sume 8,45 Eur. Z celkovej sumy 77,85 Eur fakturovanej uvedenými faktúrami navrhovateľ dobropisoval odporcovi sumu 32,87 Eur, čo odporca priznal vo svojom podaní doručenom súdu 13.6.2013. Odporca neuhradil zvyšnú sumu 44,98 Eur a Pokusom o pokonávku zo dňa 18.08.2011 vyzval navrhovateľ odporcu na doplatok ceny neuhradených služieb vo výške 44,98 Eur. Odporca uznáva, že tento nedoplatok neuhradil z dôvodov vyššie uvedených a tiež z dôvodu, že Dodatok k zmluve o pripojení nepodpísal.

Podľa § 42 ods. 4 písm a) Zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so Všeobecnými podmienkami.

Podľa § 42 ods. 4 písm b) Zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje až na základe predloženia dokladov o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., účinného ku dňu 02.09.2011, teda ku dňu splatnosti uvedeného nedoplatku určeného navrhovateľom v Pokuse o pokonávku zo dňa 18.08.2011 bola určená výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť pre navrhovateľa 44,98 Eur a úroky z omeškania z tejto sumy od 02.09.2011 vo výške 9,50 % pretože základná úroková sadzba k 02.09.2011 bola 1,50 %. Súd tak rozhodol po zistení, že nárok navrhovateľa na doplatenie uvedenej ceny služby je dôvodný. Odporca totiž ničím nepreukázal, že by cena služby účtovaná navrhovateľom po uznaní reklamácie nebola v súlade so skutočne využitými službami zo strany odporcu. Pokiaľ odporca tvrdí vo svojom podaní z 30.11.2013, že faktúry mal riadne uhradené, tak toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Navrhovateľ vyššie uvedenými listinnými dôkazmi a predloženým dodatkom k zmluve, na ktorom je podpis odporcu, preukázal, že odporca po uznaní reklamácie neuhradil cenu telekomunikačných služieb v sume 44,85 Eur.

Súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 74,00 Eur a úrokov z omeškania z tejto sumy, ktorú navrhovateľ uplatnil ako náhradu škody. Súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že suma 74,00 Eur, ktorú v Zmluve o pripojení ako aj v Pokuse o pokonávku zo dňa 18.08.2011 kvalifikoval ako úhradu zmluvnej pokuty je v skutočnosti škodou, ktorú mu spôsobil odporca porušením povinnosti zo Zmluvy o pripojení. Tvrdenie navrhovateľa, že právnu kvalifikáciu zo zmluvnej pokuty zmenil na nárok náhradu škody potom, čo Krajský súd Prešov vo veci sp. zn. 6C/91/2011 rozhodol o zmluvných pokutách v Zmluvách o pripojení ako o neprijateľných zmluvných podmienkach, nemá oporu v platnej právnej úprave.

Navrhovateľ kvalifikuje ako škodu výšku zľavy, ktorú poskytol odporcovi pri dohode o kúpnej cene telefónneho prístroja. Navrhovateľ platne dohodol s odporcom výšku kúpnej ceny a jeho tvrdenie, že výška zľavy je jeho majetkovou ujmom, je účelovým tvrdením. Odpredaný telefónny prístroj po platnej kúpno-predajnej zmluve už nemohol byť majetkom navrhovateľa od momentu jeho odovzdania odporcovi. Jeho majetkom sa stala kúpna cena telefónu, ktorú si dohodol s odporcom a preto k žiadnemu zníženiu hodnoty majetku navrhovateľa nedošlo.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovateľ účelovo sa snaží získať majetkovú hodnotu, ktorú mala pre neho tvoriť zmluvná pokuta odporcu, hoci navrhovateľovi žiadna škoda nevznikla.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 01.10.2014 vo veci 15C/754/2014, ktorou skutkovo a právne totožnej veci s touto vecou dospel k takým právnym záverom ako sú uvádzané aj v dôvodoch tohto rozsudku.

Navrhovateľ a vedľajší účastník mali v konaní iba čiastočný úspech a preto podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol, že sa navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nepriznáva. V tejto súvislosti súd k nároku vedľajšieho účastníka dodáva, že vychádzajúc aj z uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 21.05.2015 vo veci 11Co/583/2014, ak vedľajší účastník vstúpi do konania, ustanovenie § 93 Občianskeho súdneho poriadku mu neumožňuje vstúpiť do konania iba pre určitú časť predmetu konania. V tejto veci vedľajší účastník uplatňuje nárok na náhradu trov konania iba zo sumy 74,00 Eur, v ktorej žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Ohľadne sumy 44,85 Eur nežiadal návrh zamietnuť. Vedľajšiemu účastníkovi patrí nárok na náhradu trov konania iba v takom rozsahu ako by patril hlavnému účastníkovi, v tomto prípade odporcovi. Odporca síce neuplatnil nárok na náhradu trov konania, ale ak by ho uplatnil, súd by rozhodol, že odporca nemá nárok na náhradu tiež podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Bol totiž úspešný iba čiastočne, ohľadne zamietnutia návrhu v sume 74,00 Eur, ale nebol úspešný v časti, v ktorej mu bola uložená povinnosť uhradiť pre navrhovateľa sumu 44,98 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.